

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Gollerette

Citation: Baggesen, Jens: "Gollerette", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890, 1889-1903*, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen02val-shoot-workid56495.pdf> (tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*

Gollerette.

Til Samme.

(I et chinesisisk Halstørklædes Navn.)

1785.

Kiøbenhavn.

☒ Tilgiv mig, uforglemmelige Frue!
At jeg, som nys har lært en smule dansk,
J Deres Vens, mit nye Herskabs Stue,
Og ei forstaaer det mindste tydsk og fransk,
Men blot mit Modersmaal, chinesisisk Pladder,
Der klinger, og især t Poesie,
Fast værre selv end Poppenæbbets Jadder
(Hvorfor os Himmelen herefter frie!)
Paa Logen Nummer tretten eller fiorten -
Tilgiv, at her jeg ydmygst kommer frem
Fra Linningen af Pastor Fido-Skiorten
Med et par Linier til Dem.

☒ Erindrer De, jeg Lykkelige nød
Det Held, Dem ikke lidet at behage?
Hvad større Fryd kan Himlens Yndling smage!
Erindrer De, jeg laae paa Deres Skiød?
Erindrer De, hvor tidt jeg blev af Dem lagt sammen,
Og svøbt om Deres skønne Hals saa tæt,
Hvor jeg i tusind Kys mig aldrig kyste mæt?
O jeg, og Deres Ven erindrer det
Fra nu og indtil Evigheden, Amen.

6

☒ Fem tusind Mile har jeg reist omkring -
For Dem at see, for Dem at kiende,
En Reise fra vor Klodes anden Ende
Er blot et Spring,
Og, som min Herre siger, ingen Ting -
Men fra den Stund jeg kom fra China hid,
Jeg aldrig har nydt Lige til den Lyst,
Jeg nød om Deres Hals, ved Deres Bryst,
J den uglemmelige søde Tid,
Jeg kappedes med Søster *Palantine*,
Som *Fido* kalder Charis-Hermeline,
Om næste Pladsen ved den Trone, hvor
Cytheres hele skønne Folge boer.
Tidt sagde jeg: Du slemme Palantin,
Du sidder der saa tidt, gaae lidt til Side!
Jeg skønner meer derpaa, det kan du vide;
Lad hele Pladsen være min!
Men Charis-Hermeline sagde Nei -
Mon nogen Charis gaaer fra Dem sin Vei?

☒ O vidste De, hvor høit fra denne Time
Min Herre, Deres Sanger, ynder mig!
Han siger, jeg har gjort ham glad og rig,
At jeg ham er en himmelsk Engel lig,
Og at han Viser vil herefter rime,
Som allesammen skal gaae ud paa mig.
Maaskee de Viser ikke meget due;
Men det beviser dog alligevel,
At inderltgen, som sin egen Siæl,
Han elsker Dem, tilbedeltge Frue!

☒ Saasnart han ei var kommet hiem,

Før han mig fik af Halsen løst herfrem,
Hvor De mig kiærlig havde selv omvundet
Og derved nok engang hans Hierte til Dem bundet
7 Hvor kyste han mig! Eene Deres Haand
Han kysse kan med mere heftig Varme!
Han lagde mig paa begge sine Arme,
Og raabte: "Byd mig Titler, Stierne, Baand,
"Ja Sundhed Selv, og Munterhed, og Aand;
"Jeg dig, min Rigdom, derfor ei bortbytter,
"Du være skal min Læge, min Beskytter,
"Mod Sygdom, Uheld, og Melankolie,
"Du Fremtids-Musen for min Poesie -"
Og andet sligt, som jeg ei meer kan huse,
Og som jeg, stakkels Tørklæd, ei forstod -
Men, dyrebare Frue! vær saa god,
Og sig mig, hvad det er at være Muse?

⌘ Endnu engang, tilgiv min slette Stil,
Og læs min Sladren et med haanligt Smil!
Om Vers og Rim er ikke meget nette,
De saadant venligen tilgive maa
En lille, tosset, ulært, silkegraa,
Rødstribet, ung, chinesisk

Collerette.